

PODNÁJEM

Večer se vrátil. Všechno bylo
jak před odchodem. Bílý strop...
Ale i v něm teď bylo bílo
a prázdno. Ani nezakop

na prahu, kde vždy zakopával.
Vyvětral, svlékne po dřině.
Teď byla pryč. To včera dával
její plášť k sobě do skříně.

Stůl. Cizí knihy. Cigarety.
A v nebi všechny její děti.
Neměl kam jít, i kdyby chtěl.

Odvedle rozhlas, věčné věty.
Údiv, že si to připouštěl...
A že šel škarpou, škarpou šel.